

Ni Elder L. Tom Perry

Sa Korum sa Napulog Duha ka mga Apostoles

Pagkaplag og Malungtarong Kalinaw ug Pagtukod og Mahangturong mga Pamilya

Ang ebanghelyo ni Jesukristo ang makahatag niining pundasyon diin makakaplag ta og malungtarong kalinaw ug makatukod og mahangturong pundok sa pamilya.

Ang atong panaw sa kinabuhi may mga panahon sa kaayo ug kalisud. Kada usa nagrepresentar og lain-laing hagit. Ang mga paagi diin kita mapahiangay sa mga kausaban mag-agad sa pundasyon diin kita natukod. Ang ebanghelyo sa atong Ginoo ug Manluluwas naghatag og sigurado ug lig-ong pundasyon. Kini anam-anam nga natukod samtang nag-angkon kita og kahibalo sa mahangturong plano sa Ginoo alang sa Iyang mga anak. Ang Manluluwas mao ang Gamhanang Magtutudlo. Kita nagsunod Kaniya.

Ang kasulatan nagpamatuod Kaniya ug naghatag og ehemplo sa hingpit nga pagkamatarung nga atong sundon. Akong gipakigbahin sa miaging komperensya nga ako may pipila

ka notebook diin girekord sa akong inahan ang mga materyal nga iyang gigamit sa pagpangandam sa mga leksyon sa Relief Society. Ang gisulat magamit karon sama kaniadto. Usa niini mao ang kinutlo nga gisulat niadtong 1908 ni Charles Edward Jefferson kabahin sa kinaiya ni Jesukristo. Kini mabasa:

“Ang usa ka Kristyano modayeg ni Jesus sa tinuoray ug sa matinguhaong paagi mohalad sa tibuok kinabuhi isip tinguha nga mahisama kaniya.

“... Kita makadawat og pagpamatuod kaniya pinaagi sa iyang pinulongan, binuhatan, ug sa iyang mga kahilom. Kita makadawat usab og pagpamatuod kaniya una sa impresyon nga iyang gihimo ngadto sa iyang mga higala ug ikaduha ngadto sa

mga kaaway, ug ikatulo sa iyang mga kadungan. . . .

“Usa sa aspeto sa kinabuhi sa ikabaynte nga siglo mao ang pagkadili makontento [ug ang kasamok]. . . .

“... Ang mga tawo nagtinguha pag-ayo sa usa ka butang, nga wala nila kaayo mahibaloi. Aduna nay bahandi, . . . [ug] ang kalibutan napuno sa . . . mga inbensyon sa tawhanong kahanas ug abilidad apan . . . kita sa [gihapon] wala mahimutang, wala makontento, [ug] naglibug. . . . [Kon atong ablihan] ang Bag-ong Tugon [sugaton kita niining mga pulonga], ‘Umari kanako ug papahulayon ko kamo, Ako ang tinapay sa kinabuhi, Ako ang Kahayag sa kalibutan, kon adunay giuhaw umari siya kanako ug uminom, Kaninyo ibilin ko ang kalinaw, Kamo makadawat og gahum, Kamo malipay’” (*The Character of Jesus* [1908], 7, 11, 15–16).

Ang mga tawo maimpluwensyahan niadtong ilang gipili nga ikauban og puyo. Kadtong ilang mga giidolo ug gustong sundon makaimpluwensya usab kanila. Si Jesus mao ang talagsaong Panig-ingnan. Ang paagi lamang sa pagkaplag og mahangturong kalinaw mao ang pagsunod Kaniya ug magpakabuhi.

Unsang mga butang ang mahitungod ni Jesus nga angay sa atong pagtuon?

“Ang mga tagsulat sa Bag-ong Tugon . . . wala manumbaling sa pamarug ni [Jesus], sa Iyang sininaan, o sa mga balay nga Iyang gipuy-an. . . . Natawo Siya sa pasungan, nagtrabaho sa buhatan sa karpentero, nagtudlo sulod sa tulo ka tuig, ug namatay sa krus.

“... Ang Bag-ong Tugon gisulat sa mga tawo kinsa determinado nga kita . . . motutok [Kaniya]” (*The Character of Jesus*, 21–22) uban sa kasiguroan nga Siya sa tinuoray ug mao gyud ang Anak sa Dios, ang Manluluwas ug Manunubos sa kalibutan.

Usa sa mga sambingay sa Manluluwas, sa akong pagtuo, magamit kaayo sa karon.

Naglangkob kini sa Mateo kapitulo 13, diin atong mabasa:

“Apan samtang nanagkatulog ang mga tawo, ang iyang kaaway miadto

ug ang mga trigo gisaburan niyag mga liso sa bunglayan, ug unya mipahawa siya.

“Busa sa nanubo na ang mga trigo ug nanguhay, nakita usab ang mga bunglayan.

“Ug ang mga ulipon sa pangulo sa panimalay miduol ug miingon kaniya, Senyor, dili ba maayo man kadtong binhi nga gipugas mo sa imong uma? Naunsa bang anaa may mga bunglayan?”

“Siya miingon kanila, Buhat kana sa kaaway. Ang mga ulipon miingon kaniya, Nan gusto ka bang amo kadtong adtoon ug pangibton?”

“Apan miingon siya, Ayaw lang; kay tingali unya hinoon nga sa inyong pagpangibut sa mga bunglayan mahilakip pagkaibut ang mga trigo.

“Pasagdi sila nga managkaipon karon sa pagtubo hangtud sa ting-ani, ug sa pagpangani na unya ingnon ko ang mga mag-aani, Pangibta una ninyo ang mga bunglayan ug bangana aron sunugon: apan ang mga trigo hakota ninyo ngadto sa akong dapa” (mga bersikulo 25–30).

Kanang karaan nga kaaway sa katawhan nakakita og daghang himan kutob sa iyang mahunahuna sa pagsabwag og bunglayan sa tanang dapit. Siya nakakita og mga paagi aron makatuhop kini gani sa kaba-laan sa atong panimalay. Ang dautan ug kalibutanong mga paagi nagkatap nga daw wala nay paagi sa pagwag-tang niini. Kini anaa sa internet ug pinaagi sa kahanginan sa mga himan nga atong gipalambo sa pag-edukar ug paglingaw kanato. Ang trigo ug

bunglayan dungan nga nanubo. Ang tinugyanan sa umahan, uban sa tanan niyang gahum, nag-amuma nianang maayo ug naglig-on ug nagpanindot niini aron ang mga bunglayan bati tan-awon o paminawon. Kabulahan natong mga miyembro sa Simbahan sa Ginoo nga nakabaton sa ebanghelyo sa atong Ginoo ug Manluluwas isip pundasyon diin kita makatukod sa atong kinabuhi.

Gikan sa Basahon ni Mormon sa 2 Nephi atong mabasa: “Kay tan-awa, pag-usab ako moingon nganha kaninyo nga kon kamo mosulod pinaagi sa agi-anan, ug modawat sa Espiritu Santo, kini mopakita nganha kaninyo sa tanan nga mga butang nga kinahanglan inyong buhaton” (2 Nephi 32:5).

Dili gayud nato itugot nga ang kaguliyang sa kalibutan mobuntog ug mosapaw sa ligdong, hinagawhaw nga tingog.

Kita sa tinuod napasidan-an sa mga hitabo nga atong atubangon sa atong panahon. Ang atong hagit mao kon unsaon nato pagpangandam sa mga hitabo nga gisulti sa Ginoo nga siguradong moabut.

Daghan sa atong nabalakang katilingban nakasabut nga ang pag-kabulag sa pamilya makadala lamang og kasubo ug kawalay paglaum sa nagkagubot nga kalibutan. Isip mga miyembro sa Simbahan, atong responsibilidad ang pagpatunhay ug pagpanalipod sa pamilya isip sukarang unit sa katilingban ug sa kahangturan. Ang mga propeta mipasidaan sa dili kapug-ngan ug makadaut nga sangputanan sa pagkunhod sa mga mithi sa pamilya.

Samtang ang kalibutan padayong nagtan-aw kanato, atong sigurohon nga ang atong ehemplo mopadayon ug mosuporta sa plano nga gidesinyo sa Ginoo sa Iyang mga Anak dinhi sa pagka-mortal. Ang pinakapektibong pagtudlo himoon pinaagi sa matarung nga ehemplo. Ang atong panimalay kinahanglan gayud nga himoong bala-ang mga dapit aron makasagubang sa pagpamugos sa kalibutan. Hinumdumi nga ang labing mahinungdanong mga panalangin sa Ginoo moabut ug ihatag ngadto sa matarung nga pamilya.

Kinahanglan nga mabinantayon kitang magpadayon sa pagtimbang-timbang sa atong binuhatan isip ginikanan. Ang pinakapektibong pagtudlo nga madawat sa usa ka bata moabut gikan sa mabalak-on ug matarung nga mga amahan ug inahan. Atong unang higsutan ang tahas sa inahan. Paminawa kining kinutlo gikan ni Presidente Gordon B. Hinckley:

“Ang mga babaye kinsa makahimo sa balay nga usa ka panimalay may dakong kontribusyon sa katilingban kay sa nagdumala og kasundalohan o dagkong korporasyon. Kinsa adunay impluwensya isip inahan ngadto sa iyang mga anak, sa apohan sa iyang kaliwatan, o mga iyaan ug igsoong mga babaye sa ilang mga paryente?”

“Kita dili makasukod o makabana-bana sa impluwensya sa mga babaye kinsa, sa ilang mga paagi, nagtukod og lig-ong pamilya ug nag-amuma sa mahangturong kaayohan sa umaabut nga mga henerasyon. Ang mga desisyon sa mga babaye niining henerasyon makahimo og mga sangputanan nga mahangturon. Mosugyot ko nga ang mga inahan karon wala nay mas dakong oportunidad ug seryusong hagit kaysa paghimo kutob sa ilang mahimo sa paglig-on sa [panimalay]” (*Standing for Something: 10 Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes* [2000], 152).

Karon atong hisgutan ang tahas sa amahan sa atong kinabuhi:

Ang mga amahan mopanalangin ug mopahigayon og mga ordinansa para sa ilang mga anak. Kini mahimong espiritwal nga mga kasinatian sa ilang kinabuhi.

Ang mga amahan personal nga moapil sa mga pag-ampo sa pamilya, inadlaw nga pagbasa sa kasulatan, ug senimana nga family home evening.

Ang mga amahan magtukod og mga tradisyon sa pamilya pinaagi sa pag-apil og plano og mga bakasyon ug suroy-suroy nga anaa ang tanang sakop sa pamilya. Ang mga handumanan niining espesyal nga mga panahon sa panag-uban dili gayud makalimtan sa mga anak.

Ang mga amahan regular nga mobisita sa ilang mga anak ug motudlo sa mga baruganan sa ebanghelyo.

Ang mga amahan motudlo sa mga anak sa bili sa trabaho ug motabang sa paghan-ay og maayong mga tumong sa ilang kinabuhi.

Ang mga amahan mopakita og ehemplo sa matitud-anong pagserbisyo sa ebanghelyo.

Palihug hinumdumi, kaisoonan, ang inyong sagradong calling isip amahan sa Israel—pinakaimportanting calling karon ug sa kahangturan—calling nga kamo dili gayud ma-release.

Mga tuig na ang milabay sa komperensya sa stake, nagpasalida mi og film clip aron sa paghulagway sa tema sa mensahe nga among ipresentar. Sulod sa usa ka tuig, samtang kami mibiyahe sa tibuok Simbahan sa among na-assign nga komperensya sa stake, kami pamilyar na kaayo sa mao nga salida. Nga kini nasag-ulo na namo. Ang mensahe nagpabilin sa akong hunahuna sulod niining katuigan. Ang film gisaysay ni Presidente Harold B. Lee ug miasoy sa usa ka panghitabo diha sa panimalay sa iyang anak nga babaye. Ingon kini niini:

Usa ka gabii ang inahan mabalak-ong naningkamot og human sa pagpreserbar og mga prutas. Sa katapusan ang mga anak andam na sa pagkatulog ug gipahigda na. Panahon na para balikon ang mga prutas. Sa magsugod na siya og panit ug panangtang sa liso sa prutas, ang duha ka batang lalaki miadto sa kusina ug mipahibalo nga andam na sila alang sa pangkatulog nga pag-ampo.

Dili gustong mabalda, ang inahan misulti dayon sa mga bata, “nganong dili kamo mosulod ug mag-ampo

sa inyong kaugalingon ug si Mama magpadayon lamang pagpanit niini nga prutas?”

Ang magulang nga anak dili gyud mobiya ug nangutana, “Hain ang labing importante, ang mga pag-ampo o prutas?” (Tan-awa sa *Mga Pagtulunan sa mga Presidente sa Simbahan: Harold B. Lee* [2000], 175–76.)

Usahay kita maanaa sa sitwasyon diin kita adunay oportunidad sa pagtudlo sa mga bata og leksyon nga adunay mahangturong epekto sa ilang batan-ong kinabuhi. Sa tinuod, ang pag-ampo mas importante kaysa prutas. Ang malampusong ginikanan kinahanglang dili ingon ka busy sa pagsakmit og higayon sa kinabuhi sa bata kon ang importanting leksyon mahimong ikatudlo.

Akong konbiksyon nga wala pay panahon sukad sa akong daghang katuigan nga ang mga anak sa Amahan sa Langit mas nagkinahanglang sa impluwensya sa matitud-anon, mabination nga mga ginikanan. Kita may mahinungdanon ug bililhong panulundon sa mga ginikanan nga halos gihatag ang tanan aron makakita og dapit nga sila makaamuma sa ilang mga pamilya sa pagtuo ug kaisug aron ang sunod nga henerasyon may mas dakong oportunidad nga unta ilaha. Kinahanglang natong makaplakan kang sama nga diwa ug buntugon

ang mga hagit nga atong giatubang sa samang diwa sa sakripisyo. Kinahanglang natong isilil sa umaabut nga mga henerasyon ang kanunay nga lig-ong pagsalig sa mga pagtulunan sa atong Ginoo ug Manluluwas.

“Ug karon, akong mga anak, hinumdumi, hinumdumi nga kini diha sa lig-on nga sukaranan sa atong Manunubos kinsa mao si Kristo, ang anak sa Dios, nga kamo kinahanglang gayud motukod sa inyong tukuranan; nga sa panahon nga ang yawa mopadala sa iyang mapintas nga mga hangin, oo, ang iyang mga panâ diha sa alimpulos, oo, sa diha nga ang tanan niya nga ulan nga yelo ug ang iyang mapintas nga unos mohampak diha kaninyo, kini walay gahum ibabaw kaninyo sa pagbitad kaninyo ngadto sa bung-aw sa pagkauyamot ug walay katapusan nga pagkaalaot, tungod sa lig-on nga sukaranan diin kamo natukod nga mao ang tinuod nga tukuranan, usa ka tukuranan diin kon ang mga tawo magtukod dili sila mapukan” (Helaman 5:12).

Ang ebanghelyo ni Jesukristo ang makahatag niining pundasyon diin makaplaga ta og malungtarong kalinaw ug makatukod og mahangturong pundok sa pamilya. Niini ako mopamatuod sa pangalan ni Jesukristo ug Manluluwas, gani si Jesukristo, Amen. ■